

כל הכלים פרק שבעה עשר שבת קכד.

עין משפט נר מצוה

יא דא מיי פכי מהלכות
שבת הלכה זו סנה לאון
קה טושע' ארוח סימן שיג
ספיק א:
יב ב ג מיי פכיה שם
הלכה ג סנה שם
טושע' ארוח סימן שם
ספיק ד:
כ ד מיי שם טושע' שם
ספיק ג:
כא ה מיי פ"ד מהלכות
ידיע הלכה ה טור
טושע' ארוח סימן מקב
ספיק ז:
כב ו מיי פכיה מהל' שבת
הלכה ו טושע' ארוח
סימן שם טושע' ז:
כג ז מיי פכיה מהלכות
ידיע הלכה ז טור
טושע' ארוח סימן מקבל
ספיק ח:
כד ח טושע' ארוח סימן
שלם טושע' ז:
כה ט מיי פ"ח מהלכות
ידיע הלכה ח טור
טושע' ארוח סימן מקבל
מהל' ספיק ט:
כז ט טושע' ארוח סימן
שלם טושע' ז:
כח ט מיי פ"ח מהלכות
ידיע הלכה ט טור
טושע' ארוח סימן מקבל
מהל' ספיק ט:
כט ט טושע' ארוח סימן
שלם טושע' ז:
ל"א ח טושע' ארוח סימן
מהל' ספיק ט:
ל"ב ט טושע' ארוח סימן
מהל' ספיק ט:

הא ר"א. והיה דאין צין^א אע"ג
דצ"ק דמגילה (דף ט:)
עלה הא לענין מכשירי אכל נפש זה
זה שון וקאמר מתני' דלא כרבי
יהודה ור"ט סבירה ליה כר"י ועדיפא
מדריבי יהודה כדאמר רביס מולין
(לקמן דף ק"ז): איכא למימר דההוא
תנא סבר לה כותיה צדאד גזרינן
י"ט אטו שבת ופליג עליה צמכשירין
ועוד יש לומר דאין צין דצ"ק דמגילה
מיירי צמילי דאורייתא ודי צין דהכא
היינו דעת צמילין (בבב"ד ט:)
צמילי דתתן ואינו מענין אחד מדע
דהיי פריך עלה צ"י משילין כדפריך
הכא צשמעתא ולא פריך צ"ק דמגילה
והא דדייק התם הא לענין מכשירין זה
זה שון לא דייק צפיק משילין:
הא

ידו על כתף חבירו ויד חבירו על כתיפו
ותולה ומפשיט גלוסטרא דתנן^ב *נגר שיש
בראשו גלוסטרא ר' יהושע אומר שומטה
מן פתח זה ותולה בחבירו בשבת ר' טרפון
אומר הרי הוא ככל הכלים ומיטלטל בחצר
מדוכה הא דאמרו אמר רבה ממאי דילמא
לעולם אימא לך לאהר התרת כלים נשנו
קנים מעמא מאי משום איפושוי בהאי
פורתא לא מיעפש מקלות אפשר כר' אלעזר
גלוסטרא כדרבי ינאי דאמר רבי ינאי בחצר
שאינה מעורבת עסקין רבי יהושע סבר תוך
הפתח כלפנים דמי וקמטלטל מנא דבתים
בחצר ור' טרפון סבר תוך הפתח כלחוץ דמי
ומנא דחצר בחצר קא מטלטל מדוכה ר'
נחמיה היא: **בתנאי** *כל הכלים נישלין לצורך
ושלא לצורך ר' נחמיה אומר אין נישלין אלא
לצורך: **ג'מ** מאי לצורך ומאי שלא לצורך אמר
להיתר לצורך גופו שלא לצורך דבר שמלאכתו
שלא לצורך גופו ודבר שמלאכתו להיתר לצורך
דבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו אין לצורך
דבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו ודבר שמלאכתו
להיתר לצורך גופו אין לצורך דבר שמלאכתו
להיסור לצורך גופו ודבר שמלאכתו להיתר
לצורך גופו ודבר שמלאכתו להיסור לצורך
גופו אין לצורך דבר שמלאכתו להיתר לצורך
גופו ודבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו אין
לצורך דבר שמלאכתו להיתר לצורך גופו
ולצורך דבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו
אין לצורך דבר שמלאכתו להיתר לצורך גופו
ולצורך דבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו
אין לצורך דבר שמלאכתו להיתר לצורך גופו
ולצורך דבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו
אין

ידו על כתף חבירו. דלא מטלטלי מקלות:
גלוסטרא דתנן רבי יהושע אומר נגר שיש
בראשו גלוסטרא ר' יהושע אומר שומטה
מן פתח זה ותולה בחבירו בשבת ר' טרפון
אומר הרי הוא ככל הכלים ומיטלטל בחצר
מדוכה הא דאמרו אמר רבה ממאי דילמא
לעולם אימא לך לאהר התרת כלים נשנו
קנים מעמא מאי משום איפושוי בהאי
פורתא לא מיעפש מקלות אפשר כר' אלעזר
גלוסטרא כדרבי ינאי דאמר רבי ינאי בחצר
שאינה מעורבת עסקין רבי יהושע סבר תוך
הפתח כלפנים דמי וקמטלטל מנא דבתים
בחצר ור' טרפון סבר תוך הפתח כלחוץ דמי
ומנא דחצר בחצר קא מטלטל מדוכה ר'
נחמיה היא: **בתנאי** *כל הכלים נישלין לצורך
ושלא לצורך ר' נחמיה אומר אין נישלין אלא
לצורך: **ג'מ** מאי לצורך ומאי שלא לצורך אמר
להיתר לצורך גופו שלא לצורך דבר שמלאכתו
שלא לצורך גופו ודבר שמלאכתו להיתר לצורך
דבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו אין לצורך
דבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו ודבר שמלאכתו
להיתר לצורך גופו אין לצורך דבר שמלאכתו
להיסור לצורך גופו ודבר שמלאכתו להיתר
לצורך גופו ודבר שמלאכתו להיסור לצורך
גופו אין לצורך דבר שמלאכתו להיתר לצורך
גופו ודבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו אין
לצורך דבר שמלאכתו להיתר לצורך גופו
ולצורך דבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו
אין לצורך דבר שמלאכתו להיתר לצורך גופו
ולצורך דבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו
אין לצורך דבר שמלאכתו להיתר לצורך גופו
ולצורך דבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו
אין

ידו על כתף חבירו. דלא מטלטלי מקלות:
גלוסטרא דתנן רבי יהושע אומר נגר שיש
בראשו גלוסטרא ר' יהושע אומר שומטה
מן פתח זה ותולה בחבירו בשבת ר' טרפון
אומר הרי הוא ככל הכלים ומיטלטל בחצר
מדוכה הא דאמרו אמר רבה ממאי דילמא
לעולם אימא לך לאהר התרת כלים נשנו
קנים מעמא מאי משום איפושוי בהאי
פורתא לא מיעפש מקלות אפשר כר' אלעזר
גלוסטרא כדרבי ינאי דאמר רבי ינאי בחצר
שאינה מעורבת עסקין רבי יהושע סבר תוך
הפתח כלפנים דמי וקמטלטל מנא דבתים
בחצר ור' טרפון סבר תוך הפתח כלחוץ דמי
ומנא דחצר בחצר קא מטלטל מדוכה ר'
נחמיה היא: **בתנאי** *כל הכלים נישלין לצורך
ושלא לצורך ר' נחמיה אומר אין נישלין אלא
לצורך: **ג'מ** מאי לצורך ומאי שלא לצורך אמר
להיתר לצורך גופו שלא לצורך דבר שמלאכתו
שלא לצורך גופו ודבר שמלאכתו להיתר לצורך
דבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו אין לצורך
דבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו ודבר שמלאכתו
להיתר לצורך גופו אין לצורך דבר שמלאכתו
להיסור לצורך גופו ודבר שמלאכתו להיתר
לצורך גופו ודבר שמלאכתו להיסור לצורך
גופו אין לצורך דבר שמלאכתו להיתר לצורך
גופו ודבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו אין
לצורך דבר שמלאכתו להיתר לצורך גופו
ולצורך דבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו
אין לצורך דבר שמלאכתו להיתר לצורך גופו
ולצורך דבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו
אין

הגהות הב"ח
(א) נב' התם היינו טעמא
כיון צבכנא: (ב) רש"י ד"ה
ומשני התם היינו טעמא:

גליון הש"ס
נב' ובי גזרינן אתנן
משילין: ע"ל דף כג ע"ג
תוספות ד"ה גזרינן:

רבינו חננאל

ועל כתף חבירו לתלות
הפסח בו ולהפשיטו. וכן
גלוסטרא, היא משנה
בכלים פרק י"א שאמר
ר' יהושע לטוליה בשבת
תורפתא בכלים בתחילת
בבא מצינא קלוסטרא
ר' טרפון טעמא וחכמים
מטהרין. ברוביה אמרה
שומטה מפתח זו ותולה
בחבירו בשבת, כשנאמר
דברים לפני ר' יהושע אמר
יפה אמרה ברוביה. והוא
בענין הזה כעירובין בסופו.
מדוכה זו שאמרו לה מעלה
אילו כולן כלים הן וקודם
התרת כלים נשנו אסור
לטלטל בשבת, לאמלא את
התרת כלים מותרין הן.
ודלק רבא על רבי אחא
ואמר דלמא אתר התרת
כלים נשנו ואסורין הן.
לעולה, ודבריו כדאמר אתר
[מתני' כל הכלים הנישלין
לצורך, נישלין לצורך וכל
לצורך כו'. פירש רש"י
(רבה) משנה זו, לצורך
דבר שמלאכתו להיתר,
בגון קערות וכוסות וכדומה
להן שמתוה לכהנילה
לטלטלן לאכול ולשתות
בהן. הללו מותרין לטלטלן,
בין לצורך גופו לאכול בהן
בין לצורך מקומו לפנותן
כדי לישב במקומו. וברן
שמלאכתו לאיסור, כגון
קורנים של נפחים וכדומה
להן, לצורך גופו לאכול בהן
(מותר) [כגון] לפצוץ בו
אגודין מותר, אבל לצורך
מקומו אסור. ורבי נחמיה
אמר אפילו דבר שמלאכתו
להיתר, בגון קערות וכוסות
להן, לצורך גופו לאכול
בהן מותר, אבל אתר
שיאכל בהן אסור לטלטלן
[לצורך] ועל זה
הקשה ליה אבין, נחמיה
למר איכא דר' נחמיה
הני קערות, כלומר שאינו
מטלטלן אלא לצורך אכילה
בהן, אתר שיאכל אדם,
היאך מטלטלן ומסלקן
מן ב"א: מבל השולחן.
והשיבו לו כבר נתקשה זה
לרב ספרא חבורן, ופירק
מידי הוהא אגרו של רבי
שמתוה לטלטל לדברי הכל.
הדמיא בחוספתא גרין של
רבי ושל מימי גליליים נוטלין
ושופותי וכי'. ובגמן שאמר
רבה דברים הללו השיבו
(רבה) [רבא] לצורך מקומו
שלא לצורך קרית ליה, אלא
למימר דאפילו דבר שמלאכתו
להיתר לצורך גופו ולצורך
מקומו אין, כחמה לצל לא.
אם יש בה שום, אבל אין בה
שום לצורך מקומו אסור לטלטלו.
ופירק ליה הכא במאי עסקין
בשארין לטלטלו. כולה.
רבינו חננאל

מוסף רש"י

אין סומכין את הקדרה
בבקעת. קסני לא נמו
עליו אלא להקפיד לפיכך
מותרין הן אלא כל משמית
(ביבא דבב) משילין פירות
דרך ארובה. מי שיש לו
טמון ושפירין עשויין על
גגו להשיבם ויזכה גשמים
ממששין ופלו, המירו לו
לפרנסו והשלך דרך ארובה
שבת וכן נוסף לאין
לכיכא טמון יזכה, ודוק
לארובה לכל ארובה מלמעלה
למטה היא מתקת הגג
אכל חנון כיון גג שמוקף
שלם וכן כמלה זכרין
להביא עד החנון ולהסליק
לא תומיין (ביבא דבב) אין
בין ידיו לשבת. ליהו
מותר לנחמיה צ"י מה
שסורין שבת, אכל לענין
עשוין זה הרבה, שזה
מקומו ונכרת זה בלא
הרבה (מגילה ט:). אתר
ואת בנו שנפלו לבור.
פירש רש"י, והן עשית לאויבי
לשמית ביום אחר (ועיי
קרי: ובענין ביבא דבב). ואינו
שודחת. שמאל לו עליה
שמה כחו שכן ממנו ועיני
(קרי: דאפשר בהערמה.
ללא מוחא מילתא דלנלא
ממנו מביין. דהואה אומר
הראשון שהעלה כחוש הוא
והשני יפה הימנו (ביבא דבב).
אבל היכא דלא אפשר
בהערמה. דללא יודעין שלא
יעתם ואפי' עשה אלא להל',
ומללין צביקור י"ט (שם).

היה דאין צין^א אע"ג
דצ"ק דמגילה (דף ט:)
עלה הא לענין מכשירי אכל נפש זה
זה שון וקאמר מתני' דלא כרבי
יהודה ור"ט סבירה ליה כר"י ועדיפא
מדריבי יהודה כדאמר רביס מולין
(לקמן דף ק"ז): איכא למימר דההוא
תנא סבר לה כותיה צדאד גזרינן
י"ט אטו שבת ופליג עליה צמכשירין
ועוד יש לומר דאין צין דצ"ק דמגילה
מיירי צמילי דאורייתא ודי צין דהכא
היינו דעת צמילין (בבב"ד ט:)
צמילי דתתן ואינו מענין אחד מדע
דהיי פריך עלה צ"י משילין כדפריך
הכא צשמעתא ולא פריך צ"ק דמגילה
והא דדייק התם הא לענין מכשירין זה
זה שון לא דייק צפיק משילין:
הא

הא ר"א. והיה דאין צין^א אע"ג
דצ"ק דמגילה (דף ט:)
עלה הא לענין מכשירי אכל נפש זה
זה שון וקאמר מתני' דלא כרבי
יהודה ור"ט סבירה ליה כר"י ועדיפא
מדריבי יהודה כדאמר רביס מולין
(לקמן דף ק"ז): איכא למימר דההוא
תנא סבר לה כותיה צדאד גזרינן
י"ט אטו שבת ופליג עליה צמכשירין
ועוד יש לומר דאין צין דצ"ק דמגילה
מיירי צמילי דאורייתא ודי צין דהכא
היינו דעת צמילין (בבב"ד ט:)
צמילי דתתן ואינו מענין אחד מדע
דהיי פריך עלה צ"י משילין כדפריך
הכא צשמעתא ולא פריך צ"ק דמגילה
והא דדייק התם הא לענין מכשירין זה
זה שון לא דייק צפיק משילין:
הא

ידו על כתף חבירו. דלא מטלטלי מקלות:
גלוסטרא דתנן רבי יהושע אומר נגר שיש
בראשו גלוסטרא ר' יהושע אומר שומטה
מן פתח זה ותולה בחבירו בשבת ר' טרפון
אומר הרי הוא ככל הכלים ומיטלטל בחצר
מדוכה הא דאמרו אמר רבה ממאי דילמא
לעולם אימא לך לאהר התרת כלים נשנו
קנים מעמא מאי משום איפושוי בהאי
פורתא לא מיעפש מקלות אפשר כר' אלעזר
גלוסטרא כדרבי ינאי דאמר רבי ינאי בחצר
שאינה מעורבת עסקין רבי יהושע סבר תוך
הפתח כלפנים דמי וקמטלטל מנא דבתים
בחצר ור' טרפון סבר תוך הפתח כלחוץ דמי
ומנא דחצר בחצר קא מטלטל מדוכה ר'
נחמיה היא: **בתנאי** *כל הכלים נישלין לצורך
ושלא לצורך ר' נחמיה אומר אין נישלין אלא
לצורך: **ג'מ** מאי לצורך ומאי שלא לצורך אמר
להיתר לצורך גופו שלא לצורך דבר שמלאכתו
שלא לצורך גופו ודבר שמלאכתו להיתר לצורך
דבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו אין לצורך
דבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו ודבר שמלאכתו
להיתר לצורך גופו אין לצורך דבר שמלאכתו
להיסור לצורך גופו ודבר שמלאכתו להיתר
לצורך גופו ודבר שמלאכתו להיסור לצורך
גופו אין לצורך דבר שמלאכתו להיתר לצורך
גופו ודבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו אין
לצורך דבר שמלאכתו להיתר לצורך גופו
ולצורך דבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו
אין לצורך דבר שמלאכתו להיתר לצורך גופו
ולצורך דבר שמלאכתו להיסור לצורך גופו
אין

ועל כתף חבירו לתלות
הפסח בו ולהפשיטו. וכן
גלוסטרא, היא משנה
בכלים פרק י"א שאמר
ר' יהושע לטוליה בשבת
תורפתא בכלים בתחילת
בבא מצינא קלוסטרא
ר' טרפון טעמא וחכמים
מטהרין. ברוביה אמרה
שומטה מפתח זו ותולה
בחבירו בשבת, כשנאמר
דברים לפני ר' יהושע אמר
יפה אמרה ברוביה. והוא
בענין הזה כעירובין בסופו.
מדוכה זו שאמרו לה מעלה
אילו כולן כלים הן וקודם
התרת כלים נשנו אסור
לטלטל בשבת, לאמלא את
התרת כלים מותרין הן.
ודלק רבא על רבי אחא
ואמר דלמא אתר התרת
כלים נשנו ואסורין הן.
לעולה, ודבריו כדאמר אתר
[מתני' כל הכלים הנישלין
לצורך, נישלין לצורך וכל
לצורך כו'. פירש רש"י
(רבה) משנה זו, לצורך
דבר שמלאכתו להיתר,
בגון קערות וכוסות וכדומה
להן שמתוה לכהנילה
לטלטלן לאכול ולשתות
בהן. הללו מותרין לטלטלן,
בין לצורך גופו לאכול בהן
בין לצורך מקומו לפנותן
כדי לישב במקומו. וברן
שמלאכתו לאיסור, כגון
קורנים של נפחים וכדומה
להן, לצורך גופו לאכול בהן
(מותר) [כגון] לפצוץ בו
אגודין מותר, אבל לצורך
מקומו אסור. ורבי נחמיה
אמר אפילו דבר שמלאכתו
להיתר, בגון קערות וכוסות
להן, לצורך גופו לאכול
בהן מותר, אבל אתר
שיאכל בהן אסור לטלטלן
[לצורך] ועל זה
הקשה ליה אבין, נחמיה
למר איכא דר' נחמיה
הני קערות, כלומר שאינו
מטלטלן אלא לצורך אכילה
בהן, אתר שיאכל אדם,
היאך מטלטלן ומסלקן
מן ב"א: מבל השולחן.
והשיבו לו כבר נתקשה זה
לרב ספרא חבורן, ופירק
מידי הוהא אגרו של רבי
שמתוה לטלטל לדברי הכל.
הדמיא בחוספתא גרין של
רבי ושל מימי גליליים נוטלין
ושופותי וכי'. ובגמן שאמר
רבה דברים הללו השיבו
(רבה) [רבא] לצורך מקומו
שלא לצורך קרית ליה, אלא
למימר דאפילו דבר שמלאכתו
להיתר לצורך גופו ולצורך
מקומו אין, כחמה לצל לא.
אם יש בה שום, אבל אין בה
שום לצורך מקומו אסור לטלטלו.
ופירק ליה הכא במאי עסקין
בשארין לטלטלו. כולה.
רבינו חננאל

מוסף תוספות

א. י"ט לשבת, כר'
אליבא. מוס' הרל"ט.
ב. דר' אליעזר גופיה לית
ליה היתא משנת. מוס'
הסל"ט. ג. דר' יהודה שרי
אפי' מכשירי אוכל נפש
דיי"ט היכא דאי אפשר
לעשותן מעייט. מוס'
הסל"ט. ד. כדאמר דאורו
הוא. בן. מוס' הרל"ט.

(א) דמי רבינו נתנו שם אין להם הצננה וינאה דל"ל אכל רבא אמר דלאחר התרת כלים וכו'.